

[Erik B. Smith]

Det er i øvrigt det, Udenrigsudvalget mener, når det er et af kriterierne skriver, at man skal tage hensyn til tilgangen af bistand fra andre donorer. Koordination er i det hele taget nøgleordet for al bistandshjælp, globalt, regionalt og nationalt.

Menneskerettighedssituationen i mange af modtagerlandene er bestemt ikke for god. Det er rart at se, hvordan Danida har nydt omtale i forbindelse med bistanden til Kenya og spørgsmålet om menneskerettigheder og om korrupsion.

Vi mener det alvorligt, når vi siger, at respekten for menneskerettigheder skal være i overensstemmelse med internationalt vedtagne menneskerettighedsstandarder, og jeg kan godt forestille mig, at en negativ udvikling i et land kan få Danmark til at sige farvel og tak, indtil situationen igen bliver acceptabel.

På Udenrigsudvalgets rejse fik vi i øvrigt demonstreret, hvordan Indien gennem sin politik over for nabolandene Nepal og Pakistan satte dem tilbage i udvikling, så virkningerne af mange års bistandsarbejde forsvandt lige op i den blå luft. Indien, der er et af vore programsamarbejdslande, bør have at vide, at donorlandene er stærkt kritiske over for en nabopolitik, der bidrager til fattigdom.

To af de 12 lande, der er nævnt i den rullende 5-års-plan, har i særlig grad været genstand for kritik, ikke mindst fra nogle af NGO'erne. Det er Thailand og Egypten. Socialdemokratiet står bag valget af disse to lande som programsamarbejdslande. Begge lande ligger inden for den indkomstgrænse, vi selv har fastsat.

Thailand har en økonomisk vækst, der gør det sandsynligt, at landet i løbet af få år vil glide ud som modtagerland. Det er med tilfredshed, vi konstaterer, at Danida vil gå i gang med fattigdomsbekæmpende projekter i de mest tilbagestående egne af Thailand. Hvis dansk industri i øvrigt kan have fordel af bistandsarbejdet i Thailand, er det naturligvis kun godt.

Egyptens situation er en helt anden end Thailands. Kritikken går her mest på, at Egypten får så rigeligt med midler, ikke mindst fra USA, og det er rigtigt, men det er også rigtigt, at de dårligst stillede befolkningsgrupper, ikke mindst i den sydlige del af Øvre Egypten, har et stort behov for bistand, og det er målgruppen for Danida. Hvem kan have noget at indvende imod det?

Der er meget, jeg må undlade at omtale i et indlæg på kun 10 minutter: Sydamerika, Mellemamerika, udviklingen i Afrika, bistanden gennem de multinationale organisationer.

Socialdemokratiet er enig med udenrigsministeren i hans bemærkninger om Namibia og Chile. Vi er enige i, at Afrika fortsat udgør det største virkefelt for dansk udviklingsbistand. Vi er enige i den berettigede ros af NGO'erne som bærere af fornyelse og særlig indsigt. Og vi er enige med udenrigsministeren og statsrevisorerne i, at Danmark skal stille krav til de multinationale organisationer og til multi-bi-bistanden om forvaltning af ressourcerne mere effektivt og målrettet.

Jeg vil afslutte Socialdemokratiets indlæg med på vegne af Det Radikale Venstre, Venstre, De Konservative og Socialdemokratiet at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager Udenrigsudvalgets beretning af 23. maj 1989 om valg af fremtidige samarbejdslande i relation til den danske ulandsbistand til efterretning.

Folketinget bekræfter, at valget af de 20–25 programsamarbejdslande skal finde sted efter de kriterier, der er opregnet i Udenrigsudvalgets beretning.

Folketinget tager den fordeling af bistanden, der er indeholdt i planen for Danmarks statslige bistand til udviklingslandene 1990–94, til efterretning.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 23).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Fischer (KF):

Debatten om denne forespørgsel om landevalget er fornuftigvis blevet udsat, således at den finder sted efter afslutningen af Udenrigsudvalgets rejse til Bangladesh, Nepal og Pakistan. Det betyder, at vi i dag bedre er i stand til at drøfte de principper bag landevalget, som Udenrigsudvalget formulerede i maj sidste år, nu ud fra egne praktiske erfaringer efter møder med politikere, embedsmænd og først og frem-